

De groep achtte het ook wenschelijk, dat de zuivere baten der praktijk, die door gemobiliseerde artsen onder de burgerbevolking is uitgeoefend, zouden worden gestort in de hulpkas *ten bate der gemobiliseerde artsen* (*Paris Médical*).

BELASTING OP SPÉCIALITÉS. — De Fransche minister van landbouw heeft in een rondschrijven de aandacht gevestigd op het wetsartikel, dat belasting oplegt aan „spécialités”; dit zijn „producten, door den bereider of verkooper van een bijzondere benaming voorzien, en waarvan hij hetzij de prioriteit der uitvinding, hetzij het uitsluitend eigendom voor zich opeischt, of waarvan hij in advertenties, vlugschriften of etiketten de bijzondere deugdelijkheid aangrijpt zonder de samenstelling te deelen”.

Deze samenstelling moet *volledig* op de flesch of de verpakking zijn aangebracht. Onjuiste aangifte wordt als *bedrog* gestraft.

Iedere *spécialité* in den zin der wet moet voorzien zijn van het belastingzegel (*Paris Médical*, 20 Juli). Dit zegel op zich zelf is reeds — voor wie leeren *wil* — een middel, om te weten te komen, dat men met bluff te doen heeft.

DE MEDEWERKING VAN DE ARTSEN VOOR SOCIALE BELANGEN. — De contractencommissie voor Groot-Berlijn van de Artsenkamer heeft de volgende flinke en oprechte verklaring afgelegd: „de sociale taak van den staat en de gemeenschap is ontzaggelijk toegenomen; ook de geneeskundige stand erkent ten volle zijn plicht om daaraan mede te werken. Maar, gezien de steeds stijgende eischen, die op het gebied van maatschappelijken arbeid en verzorging aan den geneeskundigen stand worden gesteld *door geroepenen en ongeroepenen*, moet aan het beginsel worden vastgehouden, dat doorlopende plichtmatige beroepsarbeid niet om niet kan worden verricht. Het levensonderhoud der artsen gaat achteruit, naarmate wijdere kringen der bevolking in de gedwongen verzekering worden betrokken. Ook hierin ligt een offer, dat de artsen aan de sociale gedachte brengen; zij kunnen echter niet nog meer ongemeten belastingen verdragen. Daarom moet ook bij sociale organisaties worden aangedrongen op een behoorlijke vergoeding voor geneeskundige beroepsbezigheid ten haren behoeven” (*Deutsche med. Wochenschr.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

SPAANSCH GRIEP.

Nu ik als rustend geneesheer met veel belangstelling de verschillende artikelen in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* lees over de „Spaansche griep”, waarin ook vragen worden gesteld omtrent de ervaringen van anderen, kan ik de verzoeking niet weerstaan om de jongere collega's, wien het wellicht, vooral nu, aan tijd ontbreekt de uitgebreide literatuur te raadplegen, te wijzen op een verhandeling over influenza, door mij in 1900 naar aanleiding van mijn eigen ervaringen te Utrecht geschreven en opgenomen in de „*Geneeskundige Bladen uit Kliniek en Laboratorium*” (Zesde Reeks, 1900, bldz. 337—363).

Ik vermoed, dat zij daar in een kort bestek een en ander zullen vinden, dat hun van dienst kan zijn bij de waardeering der verschillende verschijnselen, die zij thans waarnemen en die zulk een groote overeenkomst vertoonen met de verschijnselen der influenza in het laatst der vorige eeuw.

Santpoort, 12 Augustus 1918.

P. W. ONNEN.

GEZWELLEN VAN HET HARDE RUGGEMERGSVLIES.

Het is mij gebleken, dat ik in bovengenoemde casuïstische mededeeling bij het overzicht der Nederlandsche literatuur juist de belangrijkste en omvangrijkste mededeeling betreffende deze gezwellen niet genoemd heb. Laat ik dus deze onwillekeurige slordigheid herstellen en er op wijzen, dat in dit *Tijdschrift*, 1903, II, n^o. I, een zeer uit-

voerige verhandeling te vinden is van de hand van dr. L. J. J. MUSKENS: „over drie ruggemergoperaties wegens nieuwvorming”. Deze verhandeling bevat vele belangrijke bijzonderheden betreffende de locaaldiagnostiek dezer gezwellen, en daardoor is het iedereen, die belang stelt in dit onderdeel der neurologie, ten zeerste aan te raden om bij de bestudeering van dergelijke gevallen ook de genoemde voordracht weer eens op te slaan.

G. C. BOLTEN.

VOORBEREIDING VAN HET REEDS BESTAANDE.

Uit de notulen der buitengewone algemeene vergadering van 1 en 2 Mei j.l. zie ik niet met bewondering, wel met verwondering, zooals THORBECKE eens zeide, dat men na breedvoerige discussie heeft besloten een bindend besluit voor te bereiden ... dat al bestaat, namelijk een bindend besluit om de leden der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst te verbieden, zich als behandelend arts te verbinden aan eene instelling voor middenstandsverzekering. Eene instelling die behandelende dokters aanstelt, dus geneeskundige behandeling verstrekt, is een ziekenfonds¹⁾ of ze zich zoo noemt of niet, evenals omgekeerd het „middenstandsziekenfonds” hier ter stede geen ziekenfonds is, al noemt het zich zoo. En aangezien die instellingen zeker niet zullen voldoen aan de eischen van ons bestaand bindend besluit 1917, is het reeds nu aan de leden der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst verboden zich als behandelend geneeskundige daaraan te verbinden en is daartoe geen nieuw bindend besluit noodig.

Maatschappij-leden, die, blijkens het bericht van het Hoofdbestuur in dit *Tijdschrift* van 17 Augustus, zich reeds als behandelend geneeskundige hebben verbonden, hebben dan ook reeds in strijd met het bestaand bindend besluit gehandeld.

's-Gravenhage, 14 Augustus 1918.

Dr. D. SNOECK HENKEMANS.

KLINISCHE ONDERZOEKINGEN OVER DE BLOEDKATALASE.

Uit de opmerkingen, die dr. G. J. V. THIENEN in dit *Tijdschrift*, afl. van 3 Aug. '18 bladz. 406 en 407, maakt, blijkt, dat de schrijver het doel van mijn opstel in de afl. van 20 Juli '18 bladz. 245 e.v. niet heeft begrepen. Mijn beschouwingen zouden volgens dezen schrijver niets te maken hebben met zijn proefschrift; ontdaan van hun wiskundig kleed, zouden ze neerkomen op de algemeen erkende en bekende waarheid, dat men de hoeveelheid ferment niet recht evenredig mag stellen aan de door het ferment ontlede stof etc.. Welnu, mijn beschouwingen hadden tot doel aan te toonen, dat de in het proefschrift gevolgde *rekenwijze* onjuist was, en van een wiskundig kleed behoeft er niets ontdaan te worden, want de wiskunde, die bovendien elke H. B. S.-leerling van de 5e klasse kan begrijpen, diende om die onjuistheid te bewijzen. Bovendien wees ik erop dat dit proefondervindelijk kan blijken (zie bladz. 248), dus zonder gebruikmaking van eenige wiskundige beschouwing.

De in het proefschrift gevolgde rekenwijze voert een *fundamenteele fout*, die opgesloten ligt in mijn vraag, gesteld op bladz. 250 van bovengenoemde verhandeling, „welke functie van het enzym kunnen wij ooit bepalen, wanneer wij ter berekening een formule gebruiken, die het beeld niet is van de reactie, die wij bestudeeren, om die functie te vinden?”

Het zal nooit mogelijk blijken op deze wijze een functie van het enzym vast te stellen. Daarom heb ik geschreven over een *foutief begrip*, dat in de klinische chemie ingang heeft gevonden.

De heer VAN THIENEN is het met mij eens, dat hij geen *hoeveelheden* enzym heeft berekend; zou ik dan mogen vragen, welke functie van de bloedkatalase hij dan wel

¹⁾ De afgevaardigde van *Zaanland* schijnt de eenige geweest te zijn, die dit inzag (blz. 220—221); echter heeft ook hij de consequentie daarvan ten opzichte van het bindend besluit niet getrokken.